

αντρῶν πρὸς αὐτοῦ λέγω, ἡμῶν δὲ οὐδὲν ἄλλο
 θέλησάν οἱ ζῆτοῦται. ἐπεὶ πάλιν τίς ἀπὸ ἐμοῦ ἔστι
 ἑαυτοῦ αὐτοῦ ζητήσῃ τωμὴ, θέλησάν οὖν αὐτῶν λιθῶν,
 καὶ τὰς ἐπίλοιπας. διὰ τοῦτο γὰρ πάντων διδάσκουσι
 ἡμῶν γὰρ ἔχῃ τινὰς πάντων πρὸς ὅσον ἄς τὸ σῶμα.
 Ἐδοκίμασαν δὲ πινὲς γὰρ ἐπιλάβοισι πτερεῖ γότρῳ
 ταύτην τὴν παραμολῶν, καὶ ἐτόλμησαν γὰρ ἀπο-
 κάσσω τοιαύτης γενέσθαι. χέρσας μὲν ἔχασιν εἶναι
 πᾶσα φύξ ὁ πρὸς ἔχασε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, τὸν
 ὁ πρὸς ὀνειχέ πτεροῦ, τὸν διάβολον λέγω, ἐδιδάχθη
 ἔχῃ αὐτὸν ἀντίδιν. ἐπὶ πάντοτε πρὸς σκερῆα αὐτῆν.
 ἡ δὲ φύξ ἔρχεται πρὸς τὸν θῆτον κρείττοντα ἀδινῆ,
 ἤτοι τὸν κρείττοντα τὴν ἀδινῆ. ὁ ὁποῖος οὐτε θῆτον
 φοβᾶται, διαπίστωτο εἶναι θεοῖ μένος, ἐδὲν
 ἔχῃ πτεροῦ ὁ πρὸς ἄφοβητῆ, ἀλλὰ οὐτε ἀνθεπ
 ἐντρέπει, διὸ πῶθεν δυνάμει ἀνὰ πρὸς ὅσον
 ἀνοῦ. • αὐτὴ λέγω ἡ φύξ τὴν ὁ πρὸς ἀνόνομα
 χέρσας, ὁ ὅσον ἀδέει τῶν δὲ διὰ τὸν ἀντίδινον
 αὐτῆς τὸν διάβολον. ὁ δὲ θεὸς ἔλεγε ταύτην ἔσοντασ
 νὰ δέει τῶν κείνῃ παραμολῶν αὐτὸν πάντοτε. ταῦτ

πρὸς β.

πρὸς β.